

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 kwietnia 2022 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz zdrowotne M. B. podlegającej ubezpieczeniom, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą wynosi kwoty wskazane w treści decyzji.

Organ rentowy wskazywał, iż dokumenty rozliczeniowe M. B. za okres od stycznia do grudnia 2019 roku utworzone systemowo z podstawą wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości 2.859 zł zostały zaewidencjonowane jako prawidłowe, w związku z powyższym wnioskodawczyni nie mogła złożyć korekt dokumentów rozliczeniowych za wskazane miesiące po obowiązującym terminie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, iż nie może przyjąć powyższych korekt dokumentów rozliczeniowych, co skutkowało uznaniem, iż podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne M. B. za te miesiące wynosi 2.859 zł.

/decyzja z dnia 29 kwietnia 2022 roku – k. 7-9 załączonych akt rentowych/

W dniu 6 czerwca 2022 roku M. B. złożyła odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej uchylenie. /odwołanie – k. 3-3v załączonych akt rentowych/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 4 lipca 2022 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wywodząc, jak w zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie – k. 4-5/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. urodziła się w dniu (...). /bezsporne/

Od dnia 2 stycznia 2009 roku prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą FOTOGRAFICZNE (...) w Ł., której przedmiotem jest działalność fotograficzne (według (...) kod 74.20.Z). /bezsporne, wydruk z (...) k. 3-3v załączonych akt rentowych/

Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej M. B. została zgłoszona w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych jako płatnik składek od dnia 2 stycznia 2009 roku.

Od dnia 2 stycznia 2009 roku do dnia 31 stycznia 2011 roku wnioskodawczyni dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 30% minimalnego wynagrodzenia (kod tytułu ubezpieczenia: 0570). /bezsporne/

Od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku M. B. zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa, niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (kod tytułu ubezpieczenia: 0510). /bezsporne/

Od dnia 1 stycznia 2019 roku do dnia 31 grudnia 2021 roku zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawa wymiaru składek uzależniona jest od dochodu (kod tytułu ubezpieczenia: 0590). (...) zgłoszenia (...) został przesłany drogą elektroniczną do ZUS i w tym samym dniu przyjęty przez organ rentowy.

W dniu 11 lutego 2019 roku księgowa A. B. złożyła za wnioskodawczynią w formie elektronicznej deklarację ZUS DRA z ID deklaracji: 01 01.2019.

W deklaracji wskazano następujące podstawy wymiaru składek:

- na ubezpieczenia emerytalne i rentowe – 1.420,66 zł;

- na ubezpieczenie chorobowe – 1.420,66 zł;

- na ubezpieczenie wypadkowe – 1.420,66 zł;

- na ubezpieczenie zdrowotne – 3.803,58 zł.

Deklaracja została odrzucona przez system Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

/bezsporne, dane ubezpieczenia – k. 12, druk zgłoszenia do ubezpieczeń (...) z dnia 7 stycznia 2019 roku wraz z informacją o wysyłce i potwierdzeniu – k. 19-19v, deklaracja ZUS DRA z dnia 11 lutego 2019 roku wraz z informacją o wysyłce i potwierdzeniu – k. 20-20v, nadto: zeznania świadka A. B. – e – protokół z dnia 20 grudnia 2022 roku – 00:10:49 i dalej/

W przypadku przesyłania dokumentów drogą elektroniczną, nadawca nie otrzymuje od razu potwierdzenia jego przyjęcia. /zeznania świadka A. B. – e – protokół z dnia 20 grudnia 2022 roku – 00:10:49 i dalej/

Deklaracja rozliczeniowa ZUS trafiła w systemie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do folderu „wysłane”, w związku z czym księgowa A. B. była przekonana, iż druk ten został przyjęty przez organ rentowy. /zeznania świadka A. B. – e – protokół z dnia 20 grudnia 2022 roku – 00:10:49 i dalej/

Pierwotnie przesłana deklaracja rozliczeniowa zawierała błąd w załączniku DRA-2. /zeznania świadka A. B. – e – protokół z dnia 20 grudnia 2022 roku – 00:10:49 i dalej/

W dniu 8 lipca 2019 roku M. B. wypełniła korektę deklaracji ZUS DRA zawierającą ID deklaracji: 02 01.2019, w której wykazano podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i dobrowolne ubezpieczenie chorobowe w wysokości 1.420,66 zł. Korekta została przesłana drogą elektroniczną do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 7 lutego 2020 roku i w tym samym dniu przyjęta do kontroli. /deklaracja ZUS DRA z dnia 8 lipca 2019 roku wraz z informacją o wysyłce i potwierdzeniu – k. 40-41, zestawienie deklaracji rozliczeniowych – k. 17/

Pismem z dnia 10 listopada 2021 roku M. B. zwróciła się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o podanie informacji o okresach podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Pismem z dnia 1 grudnia 2021 roku poinformowano odwołującą się, iż z uwagi na błędne dokumenty rozliczeniowe za miesiące od stycznia do grudnia 2019 roku, nie jest możliwe przesłanie informacji o okresach podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Poinformowano wnioskodawczynię, iż w przypadku niezłożenia poprawnych dokumentów rozliczeniowych, zostaną one sporządzone z urzędu.

/bezsporne/

Pismem z dnia 30 grudnia 2021 roku M. B. zwróciła się o ponowną weryfikację okresu podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej za 2019 rok.

Pismem z dnia 31 stycznia 2021 roku poinformowano wnioskodawczynię, iż nie wyrażono zgody na przywrócenie terminu do opłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiące styczeń – grudzień 2019 roku z uwagi na istnienie zadłużenia na koncie.

/bezsporne/

Organ rentowy sporządził z urzędu za płatniczkę korekty dokumentów rozliczeniowych za miesiące od stycznia do grudnia 2019 roku z wykazaniem podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości 2.859,00 zł. /bezsporne/

Pismem z dnia 17 marca 2022 roku M. B. wniosła o wydanie decyzji o wysokości podstaw wymiaru składek za 2019 rok, w którym była zgłoszona z kodem tytułu do ubezpieczeń społecznych 0590. /bezsporne, pismo z dnia 17 marca 2022 roku – k. 1 załączonych akt rentowych/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów, na które składały się dokumentacja załączona do akt przedmiotowego postępowania oraz znajdująca się w aktach organu rentowego, a ponadto pomocniczo zeznania świadka A. B..

Strony postępowania nie zakwestionowały zebranego w sprawie materiału dowodowego w zakresie zgromadzonej dokumentacji, dlatego należało przyjąć wiarygodność zawartych w niej treści.

Zeznania świadka A. B., co do zasady, zasługiwały na uwzględnienie, jednakże ich treść nie przemawiała za uznaniem, że odwołanie M. B. jest zasadne. Okoliczności podnoszone przez świadka prowadziły jedynie do oceny, iż wnioskodawczyni przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej posłużyła się profesjonalnym podmiotem – księgową, który w jej imieniu dokonał zgłoszenia do tzw. „małego ZUS-u plus”, a następnie wadliwie przesłał pierwszą deklarację rozliczeniową ZUS DRA.

Sąd ocenił, iż stwierdzony w omawianym stanie faktycznym błąd w zakresie doręczenia organowi rentowemu odpowiedniej dokumentacji w pełni obciążał skarżącą, jako płatnika składek, od którego wymaga się wysokiej dbałości o sprawę z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 punkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku (t.j. Dz.U. z 2022, poz. 1009 z późn. zm., dalej: ustawa systemowa), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek (art. 11 ust. 2 ww. ustawy).

Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust.1 ww. ustawy).

Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem ust. 6a (art. 8 ust. 6 punkt 1 ww. ustawy).

Okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom określa przepis art. 13 punkt 4 ustawy systemowej, zgodnie z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (tj. Dz. U. z 2019 r. , poz. 1292).

W orzecnictwie Sądu Najwyższego, jednolicie przyjmuje się, że wykonywanie tejże działalności, to rzeczywista działalność zarobkowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły /wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 września 2007 r., III UK 35/07, LEX nr 483284; z dnia 18 lutego 2009 r., II UK 207/08, LEX nr 736738; z dnia 19 lutego 2009 r., II UK 215/08, LEX nr 736739; z dnia 19 lutego 2010 r., II UK 186/09, LEX nr 590235; z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 240/09, LEX nr 585723; z dnia 18 listopada 2011 r., I UK 156/11, LEX nr 1102533/.

Jak normuje art. 18 ust. 8 ustawy systemowej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 5a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Zgodnie z art. 18c ust. 1 ustawy systemowej, podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonego, o którym mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, którego roczny przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej uzyskany w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył kwoty 120 000 złotych, uzależniona jest od dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, zwanego dalej "dochodem z pozarolniczej działalności gospodarczej", uzyskanego w poprzednim roku kalendarzowym.

Zgodnie z ustępem 9 ww. artykułu, ubezpieczony, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informację o zastosowanych formach opodatkowania obowiązujących tego ubezpieczonego w poprzednim roku kalendarzowym, o rocznym przychodzie z pozarolniczej działalności gospodarczej i rocznym dochodzie z tej działalności uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym, w tym o przychodzie i dochodzie uzyskanych w okresie obowiązywania danej formy opodatkowania, oraz o podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ustalonej na dany rok kalendarzowy w:

1) imiennym raporcie miesięcznym albo

2) w deklaracji rozliczeniowej - w przypadku, o którym mowa w art. 47 ust. 2

- składanych za styczeń danego roku kalendarzowego lub za pierwszy miesiąc rozpoczęcia lub wznowienia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w danym roku kalendarzowym.

Jak normował art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej /w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2021 roku/, płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie.

Stosownie do treści art. 41 ust. 6 ustawy systemowej, płatnik składek jest zobowiązany złożyć imienny raport miesięczny korygujący w formie nowego dokumentu zawierającego wszystkie prawidłowe informacje określone w ust. 3-5, jeżeli zachodzi konieczność korekty danych podanych w imiennym raporcie miesięcznym w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości:

1) przez płatnika składek we własnym zakresie;

2) przez Zakład.

Płatnik składek jest obowiązany złożyć imienny raport miesięczny korygujący, o którym mowa w ust. 6, w terminie 7 dni od dnia stwierdzenia nieprawidłowości we własnym zakresie lub otrzymania zawiadomienia o stwierdzeniu nieprawidłowości przez Zakład, z zastrzeżeniem ust. 7b i art. 48d (art. 41 ust. 7a).

Przepis art. 41 ust. 6 i ust. 7a stosuje się odpowiednio do składek na ubezpieczenie zdrowotne (art. 41 ust. 9).

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 2561 z późn. zm.) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, oraz osoby z nimi współpracujące, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

W myśl art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (w brzmieniu obowiązującym w okresie spornym objętym decyzją), podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 1a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski". Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

W myśl art. 79 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest miesięczna i niepodzielna.

W toku postępowania Zakład Ubezpieczeń Społecznych zarzucał wnioskodawczyni, iż po obowiązującym terminie tj. w dniu 7 lutego 2020 roku oraz w dniu 10 lutego 2020 roku przekazała korekty dokumentów rozliczeniowych za okres od stycznia do grudnia 2019 roku z podstawą wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne oraz dobrowolne ubezpieczenie chorobowe w wysokości 1.420,66 zł.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, od dnia 1 stycznia 2019 roku do dnia 31 grudnia 2021 roku M. B. zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawa wymiaru składek uzależniona jest od dochodu (kod tytułu ubezpieczenia: 0590), druk zgłoszenia (...) został przesłany drogą elektroniczną do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i w tym samym dniu przyjęty przez organ rentowy.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wykazał też, że w dniu 11 lutego 2019 roku księgowa A. B. złożyła za wnioskodawczynię w formie elektronicznej deklarację ZUS DRA z ID deklaracji: 01 01.2019, w której wskazano następujące podstawy wymiaru składek: na ubezpieczenia emerytalne i rentowe – 1.420,66 zł; na ubezpieczenie chorobowe – 1.420,66 zł; na ubezpieczenie wypadkowe – 1.420,66 zł oraz na ubezpieczenie zdrowotne – 3.803,58 zł. Powyższa deklaracja została odrzucona w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

Stosownie do poczynionych przez Sąd ustaleń, w szczególności na podstawie zeznań świadka A. B., księgowa, po stwierdzeniu, iż deklaracja rozliczeniowa zawierająca pomniejszone podstawy wymiaru składek podlegała zapisaniu w folderze „wysłane”, uznała, iż przyjęto ją w systemie Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Jednocześnie, świadek wskazywała, iż w przypadku przesyłania dokumentów drogą elektroniczną, nie uzyskuje się od razu potwierdzenia ich przyjęcia.

Ani płatnik składek M. B., ani księgowa A. B. nie potrafiły zaś wskazać, kiedy status dokumentu w postaci deklaracji rozliczeniowej zmienił status na „odrzucony przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych”.

Materiał dowodowy nie dał Sądowi podstaw do stwierdzenia, iż płatnik składek w sposób należyty i zgodny z wszelkimi regułami dbałości o własny interes ubezpieczeniowy weryfikował prawidłowość przedłożonych dokumentów rozliczeniowych w związku ze zgłoszeniem do tzw. „małego ZUS-u plus”.

W wyroku z dnia 19 stycznia 2016 roku, sygn. akt I UK 35/15 (opubl. OSNP 2017/8/99) Sąd Najwyższy podkreślił, iż „przedsiębiorca odpowiada za działania i zaniechania biura rachunkowego, z którego usług korzysta, jak za własne działania i zaniechania”, a ponadto wskazał jednocześnie, iż „nie oznacza to jednak, że w żadnej sytuacji błąd biura rachunkowego (albo błąd samego płatnika składek) przy dokonywaniu wyliczenia należnej składki nie może stanowić uzasadnionej przyczyny uwzględnienia wniosku ubezpieczonego o wyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie. Uwzględnienie takiego wniosku w każdej sytuacji zależy od konkretnych okoliczności indywidualnego przypadku”.

Według Sądu Najwyższego, chociaż przesłanki wyrażenia przez organ rentowy zgody na opłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po terminie nie zostały określone przez ustawodawcę, jednak należy przyjąć,

że przesłankami tymi są okoliczności związane z przebiegiem samego ubezpieczenia chorobowego i przyczynami uchybienia terminu do opłacenia składki. Skoro ubezpieczenie chorobowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą ma dobrowolny charakter i jego powstanie uzależnione jest od woli samego ubezpieczonego, a warunkiem trwania tego ubezpieczenia jest terminowe opłacanie należnych z tego tytułu składek, to dotychczasowy sposób wywiązywania się płatnika z tego obowiązku (opłacania składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe) nie pozostaje bez wpływu na ocenę zasadności uwzględnienia wniosku o przywrócenie uchybionego terminu. Jest to jednak tylko jeden z aspektów sprawy, który powinien być analizowany w powiązaniu z pozostałymi okolicznościami, a przede wszystkim przyczynami nieterminowego opłacenia danej składki.

Od wnioskodawczyni M. B., jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wymaga się podniesionego poziomu wymaganej staranności. Tym niemniej pojawia się problem interpretacyjny w sytuacji, gdy strona dopuści się pomyłki formalnej, skutkującej stworzeniem sytuacji prawnej niekorzystnej dla niej i niezgodnej z jej wolą.

Sąd Najwyższy w wyroku z 13 kwietnia 2017 roku, sygn. akt I UK 144/16 (opubl. /LEX nr 2312491) wskazał również, że także tego rodzaju podmiotom jak wnioskodawczyni mogą przydarzyć się sytuacje, których w żaden sposób nie można przewidzieć, czy też są całkowicie niezależne od woli konkretnego podmiotu. Stąd trzeba ważyć przyczynę nieterminowego opłacenia danej składki i dopiero stwierdzenie braku racjonalnego usprawiedliwienia wyklucza wyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 2015 r., III UK 233/14, LEX nr 1784526/.

Jak wspomniano, błąd księgowego obarcza płatnika w granicach nieterminowego i nieprawidłowego składania deklaracji i opłacania składek na ubezpieczenia. W okolicznościach niniejszej sprawy brak jest również argumentów, które przemawiałyby za przyjęciem, iż w stosunku do M. B. zaszyły sytuacje niemożliwe przez nią do przewidzenia, czy też niezależne od jej woli. Skarżąca, korzystając z elektronicznej formy przesyłania dokumentów rozliczeniowych powinna na bieżąco monitorować, czy dokumenty te zostały prawidłowo złożone, a w konsekwencji przyjęte w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Brak odpowiedniej weryfikacji dokonanych czynności może skutkować, przy uwzględnieniu ryzyka zaistnienia błędu spowodowanego czynnikiem ludzkim, powstanie niesprzyjającej sytuacji ubezpieczeniowej płatnika składek, co miało miejsce w realiach niniejszej sprawy. Samo potraktowanie przez księgową A. B. wysłanej deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA, jako przyjętej przez organ rentowy było zbyt daleko idące, a ewentualne negatywne skutki braku następczej, bieżącej kontroli statusu przesłanych dokumentów zarówno przez księgową, jak i płatnika składek ciążyły na odwołującej się.

Wobec niezachowania odpowiedniej dbałości o kwestie formalne związane z ubezpieczeniem, M. B. po upływie wymaganego terminu (po upływie 7 dni od dnia stwierdzenia nieprawidłowości we własnym zakresie lub otrzymania zawiadomienia o stwierdzeniu nieprawidłowości przez Zakład – art. 41 ust. 7a ustawy systemowej), przekazała korekty dokumentów rozliczeniowych za okres od stycznia 2019 roku do grudnia 2019 roku. W konsekwencji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych sporządził korekty z urzędu z podstawą wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości 2.859 zł.

Ostatecznie, w ocenie Sądu Okręgowego, z uwagi na to, iż wnioskodawczyni nie złożyła deklaracji rozliczeniowych za miesiąc styczeń 2019 roku w ustawowym terminie, utraciła możliwość opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne na zasadach przewidzianych dla tzw. „małego ZUS-u plus” i jest zobowiązana do ich opłacenia od tzw. ryczałtowych podstaw wymiaru składek.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy oraz poczynione rozważania prawne, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako bezzasadne.

O kosztach postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 256 ze zm.).